Załącznik nr 1 do Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 30 czerwca 2025 roku

Uzasadnienie uchwały Komisji Habilitacyjnej zawierające opinię i ocenę dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr. n. med. Grzegorza Młynarczyka

Komisja habilitacyjna w składzie:

- **przewodniczący Komisji**: prof. dr hab. Tomasz Guzik, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
- **sekretarz Komisji**: prof. dr hab. Michał Ciborowski, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
- **recenzenci**: prof. dr hab. Zbigniew Ziętek, Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie
  dr hab. Piotr Bryniarski, Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach
  prof. dr hab. Waldemar Różański, Uniwersytet Medyczny w Łodzi
  dr hab. Piotr Jarzemski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy
- **członek Komisji**: dr hab. Andrzej Eljaszewicz, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

po zapoznaniu się z materiałami dotyczącymi działalności naukowej, dydaktycznej oraz zawodowej dr. n. med. Grzegorza Młynarczyka oraz opiniami Recenzentów ustaliła co następuje:

Przebieg pracy zawodowej:

Dr n. med. Grzegorz Młynarczyk w 2012 roku ukończył studia na Wydziale Lekarskim z Oddziałem Stomatologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku (UMB) uzyskując dyplom lekarza. W 2013 roku ukończył Podyplomowe Studium Prawa, Organizacji i Zarządzania w Ochronie Zdrowia. Od 2013 roku pracuje w Klinice Urologii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego (USK) w Białymstoku. Równolegle (w 2013 r.), dr n. med. Grzegorz Młynarczyk został zatrudniony w Klinice Urologii UMB. Początkowo jako asystent dydaktyczny, następnie jako adiunkt badawczo-dydaktyczny, a obecnie jako p.o. Kierownika Kliniki Urologii UMB. W obu miejscach Habilitant pracuje do dziś.

Habilitant posiada dyplom specjalisty w dziedzinie urologii (2020 r.) w tym samym roku uzyskał tytuł *Fellow of the European Board of Urology*. Dyplom specjalisty w dziedzinie andrologii klinicznej uzyskał w roku 2022. Stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskał w 2017 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Metaloproteinazy macierzy pozakomórkowej w raku nerki".

Dr n. med. Grzegorz Młynarczyk swoją działalność naukową rozpoczął w roku 2009 w Zakładzie Biochemii Lekarskiej UMB, będąc na trzecim roku studiów medycznych. Współpraca ta zaowocowała obroną doktoratu w 2017 roku, którego tematem był metabolizm metaloproteinaz w raku jasnokomórkowym nerki. W 2014 roku rozpoczął współpracę z Zakładem Histologii i Cytofizjologii UMB, gdzie obecnie pracuje nad biologią guzów jąder, nowotworów złośliwych nerki oraz pęcherza moczowego. W latach 2014 – 2023 samodzielnie stworzył bazę pacjentów leczonych operacyjnie w Klinice Urologii. Osobiście pobierał materiał tkankowy z guzów nerek, nowotworów pęcherza moczowego, guzów jąder, nowotworów złośliwych prącia oraz łagodnego rozrostu stercza. Należy dodać, że od większości z tych pacjentów pobrał również tkankę zdrową będącą materiałem kontrolnym w prowadzonych badaniach, co po blisko dziesięciu latach pracy pozwoliło na stworzenie repozytorium ok. 750 materiałów tkankowych. Każdy z tych materiałów był osobiście pobierany przez Habilitanta na bloku operacyjnym, przewożony w odpowiednich warunkach do każdego z Zakładów z którymi prowadził współpracę, gdzie był dzielony na mniejsze porcje i przechowywany w postaci zamrożonej do czasu wykonania badań. W roku 2017 rozpoczął współpracę z Zakładem Fizjologii UMB, w ramach której przeprowadzone zostały badania ukierunkowane na ocenę metabolizmu sfingolipidów w raku jasnokomórkowym nerki oraz w raku pęcherza moczowego. Habilitant w 2022 roku odbył zagraniczny staż naukowy w Klinice Urologii Uniwersytetu Karola w Pradze. W trakcie tego stażu szkolił się w laboratoriach naukowych kliniki oraz doskonalił techniki operacyjne i endoskopowe. Efektem tej współpracy jest publikacja dotycząca metaloproteinaz transbłonowych w raku jasnokomórkowym nerki. Natomiast w ramach nawiązanej w 2022 roku współpracy z pracownikami naukowymi Katedry Biochemii i Biologii Molekularnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu powstała publikacja naukowa dotycząca zmian w metabolizmie sfingolipidów w raku jasnokomórkowym nerki w zależności od stopnia złośliwości guza.

Celem podwyższenia swoich naukowych i zawodowych kompetencji Habilitant regularnie bierze udział w licznych kursach i szkoleniach. Od samego początku pracy zawodowej konsekwentnie realizuje podjęte wyzwania naukowe jednocześnie podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe. Dzięki temu pokonuje kolejne etapy na ścieżce rozwoju naukowego i zawodowego. Przebieg kariery Habilitanta jednoznacznie świadczy o zdolności łączenia przez niego różnych aktywności: klinicysty oraz dydaktyka-naukowca.

Ocena dorobku naukowego:

Zgodnie z analizą bibliometryczną przygotowaną przez Bibliotekę Główną UMB dorobek naukowy dr. n. med. Grzegorza Młynarczyka obejmuje łącznie 23 opublikowane artykuły, w tym m.in. 14 prac oryginalnych, 2 prace poglądowe, 2 opisy przypadków i 5 rozdziałów w monografiach. Publikacje Habilitanta, wg *Journal Citation Reports*, mają łączny współczynnik oddziaływania (z ang. *Impact Factor*, IF) równy 59,320. Natomiast punktacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) to 1839 punktów. Liczba cytowań wg SCOPUS wynosi 64, h-index – 5; wg Web of Science: Core Collection 59 (52 bez autocytowań), h-index – 5; a wg Web of Science: All Databases 61 (54 bez autocytowań), h-index – 5.

Dr n. med. Grzegorz Młynarczyk w 2022 roku otrzymał grant Narodowego Centrum Nauki – MINIATURA – 6. Środki te zostały przyznane na realizację działania naukowego pt: „CacyBP/SIP w nowej roli fosfatazy dla kinaz: ERK1/2 i p38 w zarodkowym złośliwym nowotworze jądra – nasieniaku" (ID: 557025). Grant przyznano dnia 16.09.2022 r.

Habilitant może pochwalić się 50-oma komunikatami zjazdowymi, w tym 2-oma zagranicznymi. W ostatnich latach aktywnie uczestniczył w Kongresach Polskiego Towarzystwa Urologicznego, na których 20-krotnie prezentował wyniki swoich badań będąc pierwszym autorem tych komunikatów zjazdowych. Jako recenzent trzykrotnie miał możliwość oceny zagranicznych prac naukowych dla renomowanych czasopism zagranicznych.

Dr n. med. Grzegorz Młynarczyk piętnastokrotnie uczestniczył w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane ze środków subwencji UMB, w tym trzykrotnie jako kierownik projektu. Za dotychczasową działalność naukową był 3-krotnie nagradzany przez JM Rektora UMB, w 2022 roku uzyskał nagrodę II stopnia, w 2023 III stopnia, a w 2024 I stopnia.

Ocena cyklu publikacji złożonych jako osiągnięcie naukowe:

Na szczególne osiągnięcie naukowe dr. n. med. Grzegorza Młynarczyka zatytułowane: **„Enzymy, sfingolipidy oraz cząsteczki adhezyjne w wybranych nowotworach układu moczowo-płciowego"** składa się cykl sześciu oryginalnych, powiązanych tematycznie publikacji. Łączna punktacja tych prac wynosi: IF 23,785, MNiSW 750 pkt. Wszystkie prace stanowiące osiągnięcie naukowe zostały przypisane do dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu i zostały opublikowane po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia doktora nauk medycznych.

We każdej z tych prac Habilitant jest pierwszym autorem. Jego udział jest wiodący i obejmuje m.in. opracowanie koncepcji badań, zaplanowanie ich przebiegu, analizę i interpretację uzyskanych wyników oraz przygotowanie i opublikowanie manuskryptów. Swój udział w pracach Habilitant określił na 70%, co wydaje się racjonalne w stosunku do wkładu pozostałych autorów. Kluczowa rola Habilitanta została również potwierdzona pisemnie w oświadczeniach wszystkich współautorów. Cykl publikacji wchodzących w skład osiągniecia naukowego Habilitanta powstał na podstawie wyników uzyskanych podczas realizacji projektów mających na celu poszukiwanie przyczynowo-skutkowych zmian aktywności wybranych metaloproteinaz macierzy pozakomórkowej w raku jasnokomórkowym nerki, analizę metabolizmu sfingolipidów w nowotworach nerek oraz pęcherza moczowego, a także analizę ekspresji cząstek adhezyjnych w nasieniakach jądra. Badania były przeprowadzone w następujących jednostkach UMB: Klinice Urologii, Zakładzie Biochemii Lekarskiej, Zakładzie Fizjologii oraz Zakładzie Histologii i Cytofizjologii. Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego powstały w ramach krajowej i zagranicznej współpracy naukowej.

W publikacji nr 1 (*Suppressed expression but not activity of collagenases MMP-1 and MMP-13 in human renal carcinoma. Młynarczyk G., Kudelski J., Darewicz B., Bruczko-Goralewska M., Romanowicz L. Pathobiology, 2019; 86:201-207*) habilitant wykazał, iż aktualna aktywność MMP-13 w ludzkiej nerce jest około tysiąc razy wyższa niż MMP-1, zarówno w tkance zdrowej jak i nowotworowej. Obie kolagenazy wykazują kilkukrotnie niższą aktywność w raku nerki w porównaniu z tkanką kontrolną, szczególnie w stadium G2. Wraz ze wzrostem stopnia zaawansowania nowotworu obserwuje się znaczny wzrost aktywności obu enzymów, co mogłoby częściowo wyjaśniać zmniejszenie całkowitej zawartości kolagenu w tkance nowotworowej w bardziej zaawansowanych stadiach. Większość MMP-1 i MMP-13, szczególnie w zaawansowanych stadiach raka nerki, występuje w formie aktywnej, bez

hamującego działania TIMP. Habilitant odnotował różnice w ilości i aktywności analizowanych kolagenaz w porównaniu zdrowych i nowotworowych tkanek pobranych śródoperacyjnie z ludzkich nerek. Zaobserwował istotny spadek zawartości kolagenu, co korelowało ze zmniejszoną zwartością MMP-1 i MMP-13. Niemniej jednak aktywność właściwa obu kolagenaz istotnie wzrastała wraz z zaawansowaniem stopnia nowotworu tkanki nerki. Te wyniki sugerują istnienie różnic w regulacji ekspresji i aktywacji MMP w ludzkim raku nerki.

W publikacji nr 2 (*Grade-dependent changes in sphingolipid metabolism in clear cell renal cell carcinoma. Młynarczyk Grzegorz, Mikłosz Agnieszka, Suchański Jarosław, Reza Sufoura, Romanowicz Lech, Sobolewski Krzysztof, Chabowski Adrian, Baranowski Marcin. Journal of Cellular Biochemistry, 2022; 123(4):819-829*) dr Młynarczyk badał rolę bioaktywnych sfingolipidów w różnych stadiach złośliwości raka jasnokomórkowego nerki. Przeprowadzając badania na grupie pacjentów z różnym stopniem złośliwości guza: G2 (n = 14), G3 (n = 12) oraz G4, (n = 9) Habilitant wykazał, że w porównaniu ze zdrową tkanką nerki, rak jasnokomórkowy charakteryzował się akumulacją sfingozyny, sfingozyno-1-fosforanu (S1P), ceramidu, dihydrosfingozyny i dihydroceramidu. Akumulacja dihydrosfingozyny i dihydroceramidu była ograniczona do guzów o wyższych stopniach złośliwości. Zaobserwował także wyraźne zmiany w ekspresji mRNA enzymów metabolizujących S1P oraz genu spinster homolog 2, które były zależne od stopnia zaawansowania guza. Ich ekspresja była znacznie zwiększona w guzach G2 w porównaniu z wyższymi stopniami złośliwości. Dzięki przeprowadzonym badaniom dr Młynarczyk wykazał, że rak jasnokomórkowy nerki charakteryzuje się głębokimi i wielopoziomowymi zaburzeniami w metabolizmie sfingolipidów, które w dużej mierze zależą od stopnia zaawansowania guza. Powyższe rezultaty dają podstawę do założenia, iż zaburzenia metabolizmu sfingolipidów mogą stanowić prawdopodobną przyczynę progresji raka jasnokomórkowego nerki.

W publikacji nr 3 (*Changes in adhesion molecules: β-catenin, E-cadherin and galectin-3 in cells of testicular seminoma. Młynarczyk Grzegorz, Domian Natalia, Kasacka Irena. Frontiers in Oncology, 2023; 13)* Habilitant, mając na uwadze udowodnioną wcześniej rolę białek adhezyjnych w miejscowej inwazji nowotworowej oraz w powstawaniu przerzutów odległych, przeprowadził badania immunohistochemiczne cząsteczek adhezyjnych: β-kateniny, E-kadheryny oraz galektyny-3 w nasieniakach jądra. Dr Młynarczyk wykazał zmniejszoną immunoreaktywność i ekspresję β-kateniny oraz E-kadheryny w nasieniakach w odniesieniu do tkanek jądra niezajętych procesem nowotworowym. Immunoreaktywność galektyny-3 wykrył zarówno w tkankach kontrolnych, jak i nowotworowych, ale w różnej lokalizacji. W tkankach

niezmienionych nowotworowo galektyna-3 była zlokalizowana w cytoplazmie komórek kanalików nasiennych, natomiast w nasieniakach znajdowała się głównie w śródbłonku. Ekspresja genu Lgals3, kodującego galektynę-3, była nieznacznie wyższa w nasieniakach w porównaniu do tkanek niezajętych procesem karcynogenezy. Habilitant w swoich badaniach dowiódł, że β-katenina, E-kadheryna oraz galektyna-3 odgrywają istotną rolę w procesie karcynogenezy nasieniaków. Uzyskane wyniki mogą wskazywać na nowe aspekty patomechanizmu powstawania tych guzów, a tym samym przyczyniają się do lepszego zrozumienia ich biologii.

W publikacji nr 4 *(Higher content but no specific activity in gelatinase B (MMP-9) compared with gelatinase A (MMP-2) in human renal carcinoma. Młynarczyk Grzegorz, Gudowska-Sawczuk Monika, Mroczko Barbara, Bruczko-Goralewska Marta, Romanowicz Lech, Tokarzewicz Anna. Cancers 2023; 15, 22*) Habilitant ocenił ekspresję, zawartość i aktywność metaloproteinaz 2 i 9 w różnych stadiach zaawansowania raka jasnokomórkowego nerki. Uzyskane wyniki wskazują na odmienną rolę MMP-2 i MMP-9 w procesie rekonstrukcji macierzy zewnątrzkomórkowej na różnych etapach procesu nowotworowego. Zaobserwował zróżnicowane zmiany w zawartości białek zewnątrzkomórkowych w tkankach nerki zmienionych nowotworowo w porównaniu do tkanek prawidłowych. W porównaniu do MMP-2, MMP-9 charakteryzowała się wyższą zawartością, ale mniejszą aktywnością we wszystkich badanych tkankach. Zjawisko takie wskazuje na różnicę w regulacji aktywacji i ekspresji badanych metaloproteinaz macierzy pozakomórkowej. Obie żelatynazy były obecne w porównywalnych ilościach w zdrowych tkankach nerki. W próbkach raka nerki MMP-9 występowała w większej ilości niż MMP-2, niezależnie od stopnia zaawansowania choroby. Jednocześnie aktywność MMP-2 była znacznie wyższa w tkance nowotworowej w porównaniu do aktywności MMP-9. Wyższa zawartość MMP-9 oraz jednocześnie niższa aktywność specyficzna w tkankach nowotworowych sugerują, że MMP-9 w raku jasnokomórkowym nerki występuje głównie w formie nieaktywnej. Powyższe badanie ujawniło zmiany zawartości i aktywności analizowanych żelatynaz w zdrowych i nowotworowych tkankach raka nerki. Wydaje się, że pomimo większej zawartości MMP-9 w badanych tkankach, to jednak aktywność jest cechą determinującą dominację MMP-2 względem MMP-9 w raku jasnokomórkowym nerki, zarówno w stopniu złośliwości G2 jak i G3.

W publikacji nr 5 *(MMP-14 exhibits greater expression, content and activity compared to MMP-15 in human renal carcinoma. Młynarczyk Grzegorz, Tokarzewicz Anna, Gudowska-Sawczuk Monika, Mroczko Barbara, Novák Vojtech, Novák Adam, Mitura Przemysław, Romanowicz Lech. International Journal of Molecular Sciences, 2024; 25, 15)* Habilitant poddał analizie zawartość oraz aktywność metaloproteinaz transbłonowych (MMP-14 oraz MMP-15) w raku jasnokomórkowym nerki. Wykazał, iż zarówno kontrolne jak i nowotworowe tkanki nerek zawierają enzymy MMP-14 i MMP-15 w postaci kompleksów o dużej masie cząsteczkowej. Ich zawartość w tkankach nowotworowych okazała się być bardzo podobna, jednak z zauważalnym spadkiem zawartości, w przypadku obu metaloproteinaz transbłonowych, wraz ze wzrostem stopnia zaawansowania raka nerki. Ponadto wykazał, że zawartość MMP-14 w tkance kontrolnej wielokrotnie przewyższała jej zawartość nie tylko w tkance nowotworowej, ale również w porównaniu do zawartości MMP-15 w tkance niezajętej procesem nowotworowym. Biorąc pod uwagę wartości aktywności aktualnej i specyficznej, dr Młynarczyk dowiódł, że to MMP-14 dominuje nad MMP-15 we wszystkich badanych tkankach.

W publikacji nr 6 *(Urothelial urinary bladder cancer is characterized by stage-dependent aberrations in metabolism of bioactive sphingolipids. Młynarczyk Grzegorz, Mikłosz Agnieszka, Chabowski Adrian, Baranowski Marcin. International Journal of Molecular Sciences, 2024; 25, 22)* Habilitant oceniał metabolizm sfingolipidów w różnych stadiach miejscowego zaawansowania raka urotelialnego pęcherza moczowego. Wykazał podwyższoną ekspresję kinazy sfingozyny oraz transporterów S1P w tkance nowotworowej w porównaniu do tkanki kontrolnej, niezależnie od stadium zaawansowania nowotworu. W raku naciekającym błonę mięśniową wykazał znacznie podwyższoną zawartość S1P i ceramidu. Mając na uwadze liczne funkcje poddanych analizie sfingolipidów, dowiódł że zaburzenia metabolizmu S1P prowadzą do akumulacji tego sfingolipidu promującego nowotwór, co może przyczyniać się do progresji raka urotelialnego pęcherza moczowego.

Podsumowując, szczególne osiągnięcie badawcze dr Grzegorza Młynarczyka obejmuje badania nad metaloproteinazami macierzy pozakomórkowej w raku jasnokomórkowym nerki, analizę metabolizmu sfingolipidów w raku jasnokomórkowym nerki oraz raku pęcherza moczowego, a także ocenę cząstek adhezyjnych w nasieniaku jąder. Działalność naukowa Habilitanta ma charakter interdyscyplinarny łącząc różne dziedziny medycyny, a także nauki kliniczne z naukami podstawowymi.

Profesor Różański stwierdził, że zarówno szczególne osiągnięcie naukowe jak i cały dorobek naukowy Pana dr Grzegorza Młynarczyka są imponujące. Recenzent podkreślił pracowitość Habilitanta, o czym świadczy m.in. udział w licznych sympozjach naukowych, często w charakterze prelegenta; czy też prowadzenie Studenckiego Koła Naukowego przy Klinice Urologii, którego członkowie aktywnie uczestniczą w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych prezentując prace przygotowane podczas pracy w kole. Dr hab. Piotr Bryniarski wskazał, że w cyklu prac dr Grzegorza Młynarskiego widoczna jest konsekwentna i systematyczna realizacja badań związanych z rakami układu moczowo-płciowego, a ponadto Habilitant zaznajomiony jest z aktualnymi trendami badawczymi. Dr hab. Piotr Jarzemski zauważył, że prace badawcze dr Młynarczyka stanowią spójną tematycznie całość, poruszając ważne i aktualne z punktu widzenia naukowego i klinicznego zagadnienia związane z badaniem mechanizmów patogenezy i progresji wybranych nowotworów układu moczowo-płciowego. Recenzent zaznaczył, że uzyskane przez Habilitanta wyniki wskazują nowe kierunki badawcze w tym obszarze, co stanowi znaczny wkład w rozwój dziedziny nauk medycznych. Prof. Ziętek za najważniejsze osiągnięcie Habilitanta uznał możliwość praktycznego wykorzystania uzyskanych przez Niego wyników do poprawy skuteczności leczenia nasieniaków czy też w diagnostyce i terapii raka nerki i raka pęcherza moczowego. Recenzent zwrócił uwagę, że określanie przez Habilitanta części organu nie zajętego przez nowotwór mianem zdrowej tkanki może być nadużyciem, gdyż ocena makro czy nawet mikroskopowa nie zapewnia, że badana tkanka jest prawidłowa na poziomie molekularnym czy genetycznym. Prof. Ziętek podkreślił jednak, że uwaga ta w żadnym stopniu nie umniejsza znaczenia dorobku naukowego Habilitanta, a dorobek ten wnosi znaczący wkład w rozwój badań nad nowotworami układu moczowo-płciowego.

Wszyscy Recenzenci podkreślili, że prace należące do cyklu zostały opublikowane w recenzowanych międzynarodowych czasopismach naukowych o wysokim wskaźniku oddziaływania i wysoko ocenili osiągnięcie dr. n. med. Grzegorza Młynarczyka.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna:

W latach 2013-2017 dr n. med. Grzegorz Młynarczyk, w trakcie studiów doktoranckich, prowadził w Zakładzie Biochemii Lekarskiej UMB zajęcia ze studentami z przedmiotu Biochemia. W roku 2015 rozpoczął zajęcia ze studentami V roku wydziału lekarskiego w Klinice Urologii oraz ze studentami anglojęzycznymi English Division, dla których prowadzi również wykłady. Ponadto prowadzi na UMB seminaria i wykłady dla studentów III roku Ratownictwa

Medycznego. Prowadził również wykłady specjalistyczne z dziedziny urologii oraz andrologii w ramach posiedzeń naukowych Polskiego Towarzystwa Urologicznego, Mazowieckich Dni Urologicznych, Konferencji Onkourologicznych w Białymstoku oraz w Okręgowej Izbie Lekarskiej. Od 2018 roku jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego przy Klinice Urologii, a efektem tej działalności są liczne streszczenia zjazdowe na konferencjach studenckich. Od 2016 roku dr Młynarczyk prowadzi zajęcia praktyczne oraz teoretyczne z zakresu urologii dla studentów III roku ratownictwa medycznego Wyższej Szkoły Medycznej w Białymstoku.

Profesor Różański wskazuje, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. n. med. Grzegorza Młynarczyka jest znaczący i bardzo ciekawy. Dr hab. Piotr Bryniarski zwrócił uwagę na aktywność dydaktyczną i organizacyjną dr Młynarczyka, m.in. uczestniczenie w szkoleniu młodych lekarzy. Prof. Ziętek podkreślił, że organizacja i prowadzenie koła naukowego przy Klinice Urologii UMB jest istotnym osiągnięciem Habilitanta w obszarze dydaktyczno-organizacyjnym.

We wnioskach końcowych wszyscy Recenzenci są zgodni, że dotychczasowe osiągnięcia dr. Grzegorza Młynarczyka w zakresie dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego odpowiadają wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Opinię tę podzielają także pozostali członkowie Komisji.

W oparciu o wyrażoną opinię członkowie Komisji Habilitacyjnej przedstawiają Senatowi Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku Uchwałę zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr. n. med. Grzegorzowi Młynarczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne wraz z niniejszym uzasadnieniem.

Białystok, 30 czerwca 2025 roku

W imieniu Komisji:

Przewodniczący
prof. dr hab. Tomasz Guzik .....

Sekretarz
prof. dr hab. Michał Ciborowski .....